

Per evitar una interpretació errònia de la manera en què s'ha d'aplicar la disposició relativa a la data d'envasament en els materials i objectes, convé indicar que l'esmentada data es pot substituir per l'expressió «consumir preferentment abans del ...», prevista a la norma general d'etiquetatge, presentació i publicitat dels productes alimentaris, o per una altra menció, com el número de lot que exigeix el Reial decret 1808/1991, de 13 de desembre, pel qual es regulen les mencions o marques que permeten identificar el lot al qual pertany un producte alimentari, per als productes alimentaris envasats en aquests materials i objectes. No obstant això, és necessari que s'estableixi un vincle entre la menció esmentada i la data d'envasament, de manera que aquesta última sempre es pugui identificar.

En conseqüència, per evitar barreres a la lliure circulació de mercaderies s'ha dut a terme una modificació de la normativa comunitària per mitjà de la Directiva 2004/13/CE de la Comissió, de 29 de gener de 2004, per la qual es modifica la Directiva 2002/16/CE relativa a la utilització de determinats derivats epoxídics en materials i objectes destinats a entrar en contacte amb productes alimentaris. L'esmentada Directiva 2004/13/CE s'incorpora al nostre ordenament jurídic mitjançant aquest Reial decret.

Aquesta disposició es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.16.a de la Constitució i d'acord amb el que disposa l'article 40.2 i 40.4 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat.

En la seva elaboració han estat escoltats els sectors afectats i les comunitats autònomes, i la Comissió Interministerial per a l'Ordenació Alimentària n'ha emès l'informe preceptiu.

En virtut d'això, a proposta de la ministra de Sanitat i Consum, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 14 de gener de 2005,

D I S P O S O :

Article únic. *Modificació del Reial decret 293/2003, de 7 de març, relatiu a la utilització de determinats derivats epoxídics en materials i objectes destinats a entrar en contacte amb aliments.*

El Reial decret 293/2003, de 7 de març, relatiu a la utilització de determinats derivats epoxídics en materials i objectes destinats a entrar en contacte amb aliments, queda modificat de la manera següent:

U. Es modifica el segon paràgraf de l'article 2, «Límit per a la substància "BADGE"», que queda redactat de la manera següent:

«La utilització i/o la presència de "BADGE" en la fabricació dels materials i objectes elaborats amb qualsevol tipus de plàstic, materials i objectes coberts per productes de revestiment i adhesius només es permet fins al 31 de desembre de 2005.»

Dos. La disposició transitòria única, «Pròrroga de comercialització», queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria única. *Pròrroga de comercialització.*

1. El que disposa l'article 2 i, als efectes del que estableixen els primers paràgrafs respectius, el que disposen els articles 3 i 4 no s'aplica als materials i objectes coberts per productes de revestiment i adhesius que han entrat en contacte amb productes alimentaris abans de l'1 de març de 2003.

Aquests materials i objectes es poden seguir comercialitzant sempre que hi figuri la data d'envasament. No obstant això, aquesta data es pot substituir per una altra menció, sempre que aquesta menció per-

meti identificar la data d'envasament. Amb la petició prèvia, s'ha de facilitar la data d'envasament a les autoritats competents i a qualsevol persona responsable de fer complir els requisits d'aquest Reial decret.

2. El que disposa l'apartat 1 s'ha d'aplicar sense perjudici dels requisits que estableix el Reial decret 1334/1999, de 31 de juliol, pel qual s'aprova la norma general d'etiquetatge, presentació i publicitat dels productes alimentaris.»

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.16.a de la Constitució i d'acord amb el que disposa l'article 40.2 i 40.4 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 14 de gener de 2005.

JUAN CARLOS R.

La ministra de Sanitat i Consum,
ELENA SALGADO MÉNDEZ

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS I DE COOPERACIÓ

1410 *ACORD administratiu per a l'aplicació del Conveni de Seguretat Social entre el Regne d'Espanya i la República de Tunísia de 26 de febrer de 2001 i Acord particular annex a l'Acord administratiu relatiu al reemborsament de les despeses d'assistència sanitària, fet a Tunísia el 9 de setembre de 2004. («BOE» 24, de 28-1-2005.)*

ACORD ADMINISTRATIU PER A L'APLICACIÓ DEL CONVENI DE SEGURETAT SOCIAL ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA DE TUNÍSIA

De conformitat amb el que disposa l'article 42, del Conveni de Seguretat Social entre el Regne d'Espanya i la República de Tunísia, signat a Tunísia, el 26 de febrer de 2001, les autoritats competents, representades,

Pel Regne d'Espanya, el Ministeri de Treball i Afers Socials, i

Per la República de Tunísia, el Ministeri d'Afers Socials i de la Solidaritat,

Han acordat les disposicions següents:

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Definicions.*

1. Per a l'aplicació d'aquest Acord administratiu el terme «Conveni» designa el Conveni de Seguretat Social

entre el Regne d'Espanya i la República de Tunísia de 26 de febrer de 2001.

2. Les expressions i els termes definits a l'article 1 del Conveni tenen en aquest Acord el mateix sentit o significat que se'ls atribueix a l'article esmentat.

Article 2. *Organismes d'enllaç.*

1. En aplicació de l'article 42 del Conveni, es designen com a organismes d'enllaç:

A) A Espanya:

L'Institut Nacional de la Seguretat Social per a tots els règims excepte per al règim especial dels treballadors del mar.

L'Institut Social de la Marina per al règim especial dels treballadors del mar.

B) A Tunísia:

La Caixa Nacional de Seguretat Social per a tota la legislació a què es refereix l'article 2, apartat B, del Conveni.

2. Les autoritats competents assenyalades al preàmbul o, si s'escau, els organismes d'enllaç o les institucions competents han d'establir de comú acord els formularis d'enllaç necessaris per a l'aplicació del Conveni.

3. Les autoritats competents de cadascuna de les parts contractants poden designar altres organismes d'enllaç o modificar-ne la competència. En aquests casos, han de notificar les seves decisions sense demora a l'autoritat competent de l'altra part contractant.

Article 3. *Institucions competents.*

Les institucions competents són les següents:

A) A Espanya:

a) Les Direccions Provincials de l'Institut Nacional de la Seguretat Social per a tots els règims, llevat del règim especial dels treballadors del mar.

b) L'Institut Social de la Marina per al règim especial dels treballadors del mar.

c) La Tresoreria General de la Seguretat Social per a l'aplicació de l'article 7, apartat 1, del Conveni i per a les excepcions de caràcter individual que puguin ser acordades en base a l'apartat 2 de l'article esmentat.

B) A Tunísia:

La Caixa Nacional de Seguretat Social per a l'aplicació de tota la legislació a què es refereix l'article 2, apartat B, del Conveni.

Article 4. *Desplaçaments temporals i altres excepcions al principi de territorialitat.*

1. En el cas a què es refereix el punt a) de l'apartat 1 de l'article 7 del Conveni, la institució competent de la part la legislació de la qual continua sent aplicable ha d'expedir, a petició de l'empresa, un certificat de desplaçament que acrediti que el treballador continua subjecte a la legislació d'aquesta Part.

Aquest certificat ha de contenir, a més de les dades relatives al treballador i a la seva empresa, la durada exacta del període de desplaçament, el segell de la institució d'afiliació i la data d'expedició del formulari.

2. La sol·licitud d'autorització de pròrroga de la situació que preveu el punt b), apartat 1 de l'article 7 del Conveni, l'ha de formular l'empresa, amb tres mesos d'antelació a la finalització del període inicial de desplaçament, mitjançant el formulari d'enllaç corresponent, que s'ha de remetre a la institució competent de la Part en el territori de la qual està assegurat el treballador, el qual ha de con-

venir sobre la pròrroga amb la institució competent de la Part on aquest estigui desplaçat.

3. Si el treballador cessa d'estar destacat abans de la finalització del període de desplaçament, l'empresa per a la qual normalment treballa ha de comunicar aquesta nova situació a la institució competent de la part en què està assegurat el treballador, la qual n'ha d'informar immediatament l'altra institució.

4. En els casos establerts en els punts c), h) i j), apartat 1, de l'article 7 del Conveni, la institució competent ha d'expedir un certificat d'afiliació en un formulari previst a aquest efecte, en què es justifiqui que el treballador continua subjecte a la legislació aplicable per aquesta institució.

5. Per a l'aplicació de les disposicions establertes en el punt e), apartat 1, de l'article 7 del Conveni, l'empresa participant del país del qual els treballadors són nacionals i en el qual resideixen es considera empresari.

6. Quan una persona a què es refereix el punt i), apartat 1, de l'article 7 del Conveni exerceixi el dret d'opció, ha d'informar la institució competent que aplica la legislació per la qual ha optat a través de la missió diplomàtica o oficina consular de la qual depèn. Aquesta institució ha d'informar-ne la institució competent de l'altra Part per mitjà del formulari d'enllaç corresponent.

TÍTOL II

Disposicions particulars

CAPÍTOL 1

Malaltia i maternitat

Article 5. *Totalització de períodes d'assegurances.*

Quan la institució competent d'una de les Parts hagi de recórrer a la totalització de períodes d'assegurança prevista a l'article 8 del Conveni per a la concessió de prestacions en espècie i/o en metàl·lic de malaltia o maternitat, ha de sol·licitar a la institució de l'altra Part una certificació dels períodes d'assegurança o equivalents acreditats en la seva legislació, en el formulari establert a aquest efecte.

Article 6. *Prestacions d'assistència sanitària en els casos d'estada i autorització a rebre tractament en el territori de l'altra part.*

1. Per beneficiar-se de les prestacions d'assistència sanitària proveïdes a l'article 9 i a l'apartat 4 de l'article 12 del Conveni, les persones a què es refereixen els articles esmentats han de presentar a la institució del lloc en què estiguin una certificació acreditativa del seu dret a les prestacions d'assistència sanitària mitjançant el formulari establert a aquest efecte.

Aquest formulari, que ha d'expedir la institució competent, ha d'establir, si s'escau, el termini màxim de durada de les prestacions.

Si la persona que sol·licita la prestació sanitària no pot presentar el formulari, la institució del lloc d'estada s'ha d'adreçar a la institució competent per obtenir-lo.

2. En el cas previst a l'article 11 del Conveni, el treballador ha de sol·licitar, prèviament al seu desplaçament a l'altre país, la corresponent autorització de la institució competent per continuar el tractament i conservar el dret a les prestacions.

La institució competent ha d'expedir, si s'escau, el formulari establert a aquest efecte en el qual ha de figurar expressament l'autorització per continuar el tractament en el territori de l'altra Part i la durada previsible del tractament.

3. En el cas que l'estat de salut de l'interessat faci necessària la pròrroga del període previst en el formulari

inicial, la institució del lloc d'estada o de residència s'ha d'adreçar a la institució competent per obtenir l'autorització de la pròrroga, i hi ha d'adjuntar un informe mèdic mitjançant un formulari establert a aquest efecte.

Article 7. Assistència sanitària als familiars que resideixin en el territori de la Part diferent de la de la part competent.

1. Per beneficiar-se de les prestacions d'assistència sanitària al país de residència, els familiars als quals es refereix l'apartat 1 de l'article 10 del Conveni s'han d'inscriure a la institució del lloc de residència, i han de presentar un certificat, en el formulari establert a aquest efecte, expedit per la institució competent que acrediti el dret a les prestacions d'assistència sanitària i la durada màxima de la concessió.

Si els familiars que sol·liciten les prestacions d'assistència sanitària no poden presentar el formulari esmentat en el paràgraf anterior, la institució del lloc de residència s'ha d'adreçar a la institució competent per a la seva obtenció.

El formulari manté la vigència mentre la institució del lloc de residència no rebí de la institució competent, en el formulari establert a aquest efecte, una notificació de suspensió, supressió o modificació del dret.

2. La institució del lloc de residència ha de comunicar a la institució competent qualsevol inscripció que hagi efectuat d'acord amb la seva legislació d'acord amb el que disposa l'apartat 1 d'aquest article.

3. El treballador o els seus familiars han de notificar a la institució del lloc de residència o a la institució competent qualsevol canvi de la seva situació susceptible de modificar el dret a les prestacions d'assistència sanitària, especialment a causa de l'exercici d'una activitat professional o d'un canvi de residència.

4. Les institucions competents s'han de comunicar qualsevol informació susceptible de modificar el dret dels familiars a les prestacions d'assistència sanitària.

Article 8. Assistència sanitària en casos de residència de titulars de pensió i els seus familiars en el territori de l'altra Part.

1. El titular d'una pensió o d'una renda deguda únicament en virtut de la legislació d'una Part, a què es refereix l'apartat 3 de l'article 12 del Conveni, que traslladi la seva residència al territori de l'altra Part, ha de sol·licitar, prèviament al trasllat, un certificat del seu dret i del dels seus familiars a les prestacions d'assistència sanitària, que ha d'expedir la institució competent del país que abona la pensió, mitjançant el formulari establert a aquest efecte.

Aquest formulari manté la seva vigència mentre la institució competent no notifiqui, per mitjà d'un formulari, la suspensió, la supressió o la modificació del dret.

La institució del lloc de residència, a la presentació del formulari, ha de procedir a la inscripció del pensionista i dels seus familiars i ha de comunicar aquest fet a la institució competent per mitjà d'un formulari.

Si l'interessat no pot presentar el formulari, la institució del lloc de residència s'ha d'adreçar a la institució competent per obtenir-lo.

2. Les persones a què es refereix l'apartat 1 que ja residien en el territori de l'altre país, per beneficiar-se de les prestacions d'assistència sanitària amb posterioritat al trasllat de la seva residència han de presentar davant la institució del lloc de residència una sol·licitud de prestacions d'assistència sanitària. La institució ha de rebre de la institució competent que abona la pensió o la renda, mitjançant el formulari establert a aquest efecte, la seva autorització per servir les prestacions d'assistència sanitària al titular de la pensió o de la renda i als seus familiars.

La institució competent ha d'enviar sense demora aquest certificat a la institució del país de residència mitjançant el formulari establert a aquest efecte.

Aquest formulari manté la seva vigència mentre la institució del país de residència no rebí de la institució competent, mitjançant un formulari, una notificació de suspensió o supressió del dret.

Article 9. Assistència sanitària als sol·licitants de pensions o rendes i als membres de la seva família.

Les disposicions dels apartats 1 i 2 de l'article 8 són aplicables, per analogia, al sol·licitant de pensió o de renda i als membres de la seva família esmentats a l'article 13 del Conveni que traslladin la residència o que ja resideixin en el territori de l'altre Estat membre durant el període de tramitació de la sol·licitud.

Article 10. Concessió de prestacions de gran importància i tractaments de rehabilitació.

1. Per obtenir l'autorització a què està subordinada la concessió de prestacions de gran importància i tractaments de rehabilitació a què es refereix l'article 14 del Conveni, la institució del lloc d'estada o residència ha d'adreçar a la institució competent la corresponent sol·licitud mitjançant el formulari establert a aquest efecte.

Aquesta última institució disposa d'un termini de 30 dies a partir de la data d'enviament d'aquesta sol·licitud per comunicar, si s'escau, la seva denegació motivada.

La institució del país de residència o d'estada ha d'atorgar les prestacions si no rep aquesta denegació abans de finalitzar el termini.

2. L'autorització no és necessària quan el cost de la prestació es reguli sobre la base d'una quota global, com en el cas del malalt autoritzat a continuar tractament a l'altra Part, a què es refereix l'article 11 del Conveni.

3. Així mateix, l'autorització no és necessària quan l'import de la prestació sol·licitada no superi la quantitat fixada a l'annex 1 del present acord administratiu.

Aquesta quantitat s'ha de revisar periòdicament de comú acord.

4. Quan les prestacions a què es refereix l'article 14 del Conveni s'hagin de concedir en casos d'urgència absoluta, prescindint de l'autorització de la institució competent, la institució del lloc d'estada o residència del beneficiari ha de comunicar immediatament a l'esmentada institució la concessió d'aquestes prestacions.

Es considera urgència absoluta en el sentit de l'article 14 del Conveni la situació en què la prestació assistencial no pugui ser diferida sense posar greument en perill la vida o la salut de l'interessat.

CAPÍTOL 2

Reemborsament de despeses d'assistència sanitària

Article 11. Reemborsament de despeses d'assistència sanitària en cas d'estada, d'autorització per rebre tractament i de residència en el territori de l'altra part contractant.

En aplicació de l'article 15 del Conveni, les prestacions d'assistència sanitària han de ser reemborsades a les institucions que les han servit per les institucions competents, de conformitat amb les modalitats que s'estableixin en un acord particular entre les autoritats competents que s'ha d'annexar al present acord.

CAPÍTOL 3

Prestacions en metàl·lic per malaltia i maternitat

Article 12.

En els casos de maternitat o malaltia autoritzats per rebre tractament a l'altre país, la institució competent ha de comunicar a la institució del lloc de residència, mitjançant el formulari establert a aquest efecte, el manteniment, si s'escau, del dret a les prestacions en metàl·lic corresponents.

La institució del lloc de residència ha d'efectuar els controls mèdics que sol·liciti la institució competent a càrrec d'aquesta última.

CAPÍTOL 4

Invalidesa, vellesa i supervivènciaArticle 13. *Presentació de sol·licituds.*

1. Per beneficiar-se de les prestacions d'invalidesa, vellesa i supervivència els interessats han de dirigir la seva sol·licitud a la institució competent del lloc de residència, de conformitat amb la legislació en vigor que aplica aquesta institució.

2. Si el sol·licitant resideix en el territori d'un tercer Estat, s'ha d'adreçar a la institució competent de la part contractant sota la legislació de la qual el treballador ha estat assegurat en últim lloc.

3. Quan la institució que rep la sol·licitud no és competent per instruir l'expedient d'acord amb els apartats precedents, ha de remetre immediatament el formulari establert a aquest efecte amb tota la documentació a la institució competent de l'altra Part, a través de l'organisme d'enllaç, indicant la data de presentació de la sol·licitud.

Article 14. *Formulari d'enllaç.*

1. Per a la presentació de les sol·licituds de prestacions d'invalidesa, vellesa o supervivència, la institució de tramitació utilitza un formulari establert a aquest efecte que s'ha de dirigir per duplicat a la institució competent de l'altra Part.

2. La transmissió d'aquest formulari a la institució competent de l'altra Part dispensa de l'enviament dels documents justificatius de les dades consignades.

Article 15. *Circuit del formulari.*

1. En el cas en què el treballador no tingui períodes d'assegurament complerts d'acord amb la legislació de la Part en el territori de la qual resideix, la institució d'aquesta última Part ha d'emplenar el formulari d'enllaç a què fa referència l'article precedent a la vista de les informacions contingudes a la sol·licitud de pensió presentada per l'interessat.

2. En cas que el treballador hagi complert períodes d'assegurament a títol de les legislacions de les dues parts contractants:

a) La institució de tramitació de la sol·licitud ha de determinar, si s'escau, l'import de la pensió tenint en compte, únicament, els períodes d'assegurament complerts sota la seva pròpia legislació d'acord amb les disposicions de l'apartat 1 de l'article 17 del Conveni i ha de transmetre a la institució competent de l'altra Part el formulari previst a l'article precedent per duplicat, indicant-hi els períodes complerts a títol d'aquesta legislació.

b) La institució competent de la Part que rebí el formulari:

ha de determinar els períodes d'assegurament complerts d'acord amb la seva pròpia legislació en aplicació de l'apartat 1 de l'article 17 del Conveni,

ha de totalitzar els períodes complerts sota la legislació que ella apliqui amb aquells complerts a l'altra Part i ha d'establir la part dels drets al seu càrrec en aplicació de la seva legislació tenint en compte l'apartat 2 de l'article 17 del Conveni,

ha d'abonar l'import més favorable d'acord amb l'apartat 3 de l'article 17 del Conveni,

ha de reenviar a la institució de tramitació de la primera Part un exemplar de formulari completat amb la indicació dels períodes d'assegurament, així com les decisions preses en aplicació dels apartats 1 i 2 de l'article 17 del Conveni o qualsevol altra decisió, així com les vies i els terminis de recurs de què disposa el sol·licitant, d'acord amb la seva legislació.

c) Una vegada rebut el formulari degudament emplenat, la institució de tramitació de la primera Part ha de determinar la prestació deguda d'acord amb la seva pròpia legislació, aplicant les regles de totalització prorrateig que preveu l'apartat 2 de l'article 17 del Conveni i referint-se a l'apartat 3 de l'article 17 del Conveni.

Article 16. *Notificació de decisions.*

1. Cadascuna de les institucions competents ha de comunicar directament als interessats la decisió relativa a la seva sol·licitud, esmentant les vies i els terminis de què disposen respecte a aquesta decisió d'acord amb la legislació aplicable per aquestes institucions.

2. Les institucions competents de cadascuna de les parts contractants s'han de comunicar directament una còpia de les decisions preses respecte a les sol·licituds presentades en el marc del Conveni.

Article 17. *Determinació de grau d'invalidesa.*

1. En el cas de sol·licitud de pensió d'invalidesa la institució competent ha de fer adjuntar al formulari de sol·licitud de pensió previst a l'article 14 precedent un formulari emplenat pels serveis mèdics competents en què s'avalui l'estat de salut del treballador i es precisi els motius de la incapacitat al·legada o invocada.

2. Per avaluar el grau d'invalidesa, les institucions dels dos estats han de tenir en compte els certificats mèdics, així com la informació de caràcter administratiu recollida per les institucions de l'altre Estat.

CAPÍTOL 5

Prestacions de defuncióArticle 18. *Totalització dels períodes d'assegurament.*

Quan la institució competent d'una de les parts contractants hagi de recórrer a la totalització de períodes d'assegurament que estableix l'apartat 1 de l'article 25 del Conveni per a la determinació del dret a les prestacions de defunció, aquesta institució ha de sol·licitar a la institució de l'altra Part un certificat dels períodes d'assegurament o equivalents acreditats segons la seva legislació en el formulari establert a aquest efecte.

Article 19. *Presentació de sol·licituds.*

1. Per beneficiar-se de les prestacions de defunció en virtut de les disposicions de l'article 25, apartat 2, del Conveni, el sol·licitant ha de dirigir la seva sol·licitud o bé directament a la institució competent, o bé a través de la institució del lloc de residència.

2. Per beneficiar-se de les prestacions de defunció en virtut de les disposicions de l'article 25, apartat 4, del Conveni, el sol·licitant ha de dirigir la seva sol·licitud directament

a la institució competent en la qual el difunt va estar assegurat en últim lloc.

3. En els casos previstos als apartats 1 i 2 anteriors, la sol·licitud ha d'anar acompanyada dels documents justificatius existents per la legislació que la institució competent apliqui.

4. L'exactitud de les dades facilitades pel sol·licitant ha de quedar confirmada mitjançant un formulari establert a aquest efecte per la institució de tramitació de la sol·licitud.

Article 20. *Pagament de les prestacions de defunció.*

La institució competent ha d'abonar les prestacions de defunció directament al sol·licitant pels mitjans apropiats i ho ha de posar en coneixement de la institució de l'altra part contractant.

CAPÍTOL 6

Prestacions econòmiques a causa d'accidents de treball i de malalties professionals

Article 21. *Sol·licituds.*

1. Les sol·licituds de prestacions previstes al capítol 4 del títol III del Conveni s'han de formular davant la institució competent, directament o a través dels organismes d'enllaç, d'acord amb els articles 26 a 30 del mateix Conveni.

2. Els treballadors que, en el moment que els succeeixi un accident de treball, se'ls detecti una malaltia professional o s'agreugi el seu estat de salut, estiguin en el territori d'una Part diferent de la de la institució que és competent, poden presentar o formular la seva sol·licitud davant la institució o organisme d'enllaç de la Part en la qual es trobin o resideixin,

La sol·licitud esmentada ha de ser remesa a l'organisme d'enllaç o institució competent de l'altra Part juntament amb tots els antecedents mèdics, si n'hi ha, que donin compte de l'accident, de la malaltia o del seu agreujament.

3. Quan el supervivent d'un treballador que resideix en el territori d'un dels dos països o en un país tercer sol·liciti una renda de drethavent en cas d'accident seguit de mort, ha d'adreçar la seva sol·licitud a la institució competent de la Part sota la legislació de la qual ha sobrevingut l'accident, o bé directament, o bé a través de la institució de l'altra Part, que l'ha de transmetre a la institució competent.

Article 22. *Accidents successius i agreujament d'un accident de treball i el seu control.*

1. En el cas que preveuen els articles 27 i 30 del Conveni, la institució competent de la Part en la qual s'hagi produït eventualment un nou accident de treball o l'agreujament de l'accident o dels accidents de treball, ha de comunicar la nova situació a la institució competent o a l'organisme d'enllaç de l'altra Part, i sol·licitar, quan sigui necessari, les dades sobre la prestació que aquesta està satisfent a l'interessat i tots els antecedents mèdics que constin a l'expedient. Aquesta última ha de facilitar les dades sol·licitades amb la màxima brevetat possible.

2. La institució competent i responsable del pagament de la prestació per agreujament de l'accident, ha d'informar la institució de l'altra Part de la resolució que adopti.

3. La institució del lloc de residència del titular d'una prestació per accident de treball que no sigui la competent, ha d'efectuar els controls sanitaris i administratius requerits per la institució competent, en les condicions establertes per la seva pròpia legislació en base a l'article 37 del Conveni i de conformitat amb el que disposa l'apartat 2 de l'article 28 del present Acord.

Article 23. *Malalties professionals.*

1. Quan la institució competent de la part contractant en el territori de la qual el treballador ha desenvolupat en últim lloc una feina susceptible de provocar la malaltia professional en qüestió, comprovi que l'interessat o els seus supervivents no

satisfan les condicions requerides per la seva legislació, la institució esmentada ha de:

a) transmetre, sense demora, a la institució competent de l'altra part contractant en el territori de la qual l'interessat ha desenvolupat anteriorment una feina susceptible de provocar la malaltia professional en qüestió, la declaració i els documents que l'acompanyen, així com una còpia de la decisió que s'estableix a continuació;

b) notificar, simultàniament, a l'interessat la seva decisió de desestimació en la qual ha d'indicar especialment els requisits incomplets per obrir dret a les prestacions, així com els instruments d'assistència judicial, les vies i els terminis de recurs i la transmissió de la declaració a la institució de l'altra Part.

2. En cas de presentació d'un recurs contra la decisió de desestimació adoptada per la institució competent de la part contractant en el territori de la qual el treballador ha desenvolupat en últim lloc una feina susceptible de provocar la malaltia professional en qüestió, l'esmentada institució ha d'informar la institució de l'altra Part i posar en el seu coneixement posteriorment la decisió definitiva adoptada.

Article 24. *Agreujament de les malalties professionals.*

En els casos que preveuen els articles 29 i 30 del Conveni, el treballador està obligat a proporcionar a la institució de la part contractant davant la qual ha fet valer els seus drets a prestacions, totes les informacions relatives a les prestacions reconegudes anteriorment per la malaltia professional en qüestió. Aquesta institució es pot adreçar a qualsevol altra institució que hagi estat competent anteriorment, per obtenir les informacions que consideri necessàries.

CAPÍTOL 7

Prestacions familiars

Article 25. *Totalització de períodes d'assegurança.*

En aplicació de l'article 32 del Conveni, el treballador està obligat a presentar a la institució competent del país del lloc de treball un formulari relatiu als períodes que s'ha de tenir en compte, en la mesura que sigui necessari i s'exigeixi per completar els períodes complets en virtut de la legislació que aplica l'altra institució.

Si l'interessat no presenta el certificat en la forma escaient, la institució competent del país del lloc de treball ha de sol·licitar a la institució competent de l'altre país que li procuri i li transmeti aquest document.

Article 26. *Reconeixement del dret.*

1. Per a l'aplicació del que disposa l'article 31, apartats 1 i 2, del Conveni, el treballador, el titular d'una pensió o d'una altra renda ha de presentar una sol·licitud, mitjançant el formulari establert a aquest efecte, davant la institució competent de la part en la qual ha estat assegurat, o davant la institució de la Part de la qual rep la pensió o la renda, segons el cas.

La sol·licitud esmentada ha d'anar acompanyada d'un certificat annex al formulari establert a aquest efecte, sobre els familiars que viuen en el territori de l'altra part contractant, expedit per l'autoritat competent en matèria de subsidis en aquesta Part.

Aquest certificat s'ha de renovar anualment.

2. El treballador o el titular de pensió o renda està obligat a comunicar a la institució competent qualsevol canvi de:

- La seva situació i la dels membres de la seva família que pugui modificar el dret a les prestacions;
- El nombre de membres de la seva família per als quals s'han reconegut les prestacions;
- La residència dels familiars.

Article 27.

La institució competent d'una Part que ha de concedir les prestacions familiars al titular d'una pensió o renda que resideixi a Espanya o a Tunísia li ha d'abonar les prestacions quan es compleixin totes les condicions exigides per la seva legislació per als fills que viuen al territori de l'altra part contractant.

TÍTOL III

Disposicions diverses

Article 28. *Control i ajuda administrativa.*

1. Als efectes de control dels seus respectius beneficiaris residents en el territori l'altra Part, les institucions competents espanyoles i tunisianes s'han de subministrar entre si la informació necessària sobre fets o actes dels quals pugui derivar, segons la seva pròpia legislació, la modificació, suspensió o extinció dels drets a prestacions reconegudes per aquestes.

2. Els exàmens mèdics necessaris per al compliment de les disposicions legals d'una part contractant, relatius a les persones que estiguin en el territori de l'altra Part, els ha de dur a terme, a petició de la institució competent, la institució de la Part en el territori de la qual resideixin.

Les despeses derivades dels exàmens mèdics són a càrrec de la institució competent que els hagi sol·licitat.

3. La institució competent de cadascuna de les parts contractants ha de remetre, quan sigui necessari i a petició de l'altra Part, tota la informació sobre els imports de pensió actualitzades que els interessats rebin de l'altra Part.

4. Les institucions competents poden sol·licitar directament als beneficiaris la remissió de la documentació necessària que acrediti el seu dret a continuar en la percepció de les prestacions.

Article 29. *Dades estadístiques i informació.*

1. Els organismes d'enllaç de les dues Parts han d'intercanviar les dades estadístiques relatives als pagaments de prestacions efectuats als beneficiaris d'una Part que resideixin en el territori de l'altra Part. Les dades han de contenir el nombre de beneficiaris i l'import total de les prestacions abonades durant cada any civil.

2. Les autoritats i els organismes d'enllaç de les dues Parts estan obligats a facilitar, quan els siguin requerits per l'altra Part, tota la informació i les dades sobre els sistemes de càlcul dels costos de les prestacions sanitàries.

Article 30. *Comissió mixta.*

Amb la finalitat de resoldre tots els problemes que puguin sorgir en aplicació del Conveni i el present Acord administratiu, així com per al seguiment d'aquests, les autoritats competents de les dues Parts es poden reunir en Comissió Mixta, assistides per representants de les seves respectives institucions competents.

Article 31. *Pagament de prestacions.*

Les prestacions que, d'acord amb la legislació d'una part contractant, es paguin als titulars que resideixin en el territori de l'altra part contractant, han de ser pagades directament i d'acord amb el procediment establert per a cada una d'aquestes.

TÍTOL IV

Article 32. *Entrada en vigor.*

Aquest Acord administratiu entra en vigor a la mateixa data del Conveni i té la mateixa durada que aquest, llevat que les autoritats competents de les dues parts contractants decideixin el contrari.

Fet a Tunísia, el 9 de setembre de 2004, en dos exemplars, en espanyol i àrab; tots dos textos són igualment autèntics.

Pel Ministeri de Treball
i Afers Socials
del Regne d'Espanya,

Pel Ministeri d'Afers Socials i de la
Solidaritat
de la República de Tunísia,

Octavio José Granado Martínez,

Najah Bolkhira Karaoui,

Secretari d'Estat de la Seguretat Social

Secretària d'Estat al Ministeri d'Afers
Socials i de Solidaritat encarregada
de la promoció social

ACORD PARTICULAR RELATIU AL REEMBORSAMENT DE LES DESPESES D'ASSISTÈNCIA SANITÀRIA ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA DE TUNÍSIA, ANNEX A L'ACORD ADMINISTRATIU PER A L'APLICACIÓ DEL CONVENI DE SEGURETAT SOCIAL ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA DE TUNÍSIA DE 26 DE FEBRER DE 2001

En desenvolupament del que disposa l'article 11 de l'Acord administratiu per a l'aplicació del Conveni de Seguretat Social entre el Regne d'Espanya i la República de Tunísia, signat el 26 de febrer de 2001, les autoritats competents, representades,

Pel Regne d'Espanya, el Ministeri de Treball i Afers Socials, i

Per la República de Tunísia, el Ministeri d'Afers Socials i de la Solidaritat,

Han acordat les disposicions següents:

Article 1. *Definicions.*

1. Per a l'aplicació d'aquest Acord particular, el terme «Conveni» designa el Conveni de Seguretat Social entre el Regne d'Espanya i la República de Tunísia de 26 de febrer de 2001, i el terme «Acord administratiu» designa l'Acord administratiu per a l'aplicació de l'esmentat Conveni.

2. Les expressions i els termes definits a l'article 1 del Conveni tenen en aquest Acord particular el mateix sentit o significat que se'ls atribueix a l'article esmentat.

Article 2. *Norma general.*

Les despeses resultants de la concessió de prestacions d'assistència sanitària les han de reemborsar les institucions competents a les Institucions que les han servit sobre bases reals o sobre la base d'imports a tant alçat que és necessari establir per a cada any civil.

SECCIÓ 1

Article 3. *Despeses reals.*

Els imports efectius de les despeses relatives a les prestacions d'assistència sanitària servides en virtut dels articles 9, 11 i 12, apartat 4, del Conveni, per les institucions del lloc de residència o de tractament autoritzat, tal com resulten de la seva comptabilitat, les han de reemborsar les institucions competents a les primeres institucions.

Article 4. *Despeses a tant alçat.*

El reemborsament de les despeses d'assistència sanitària prestada en virtut dels articles 10, apartat 1, 12, apartat 3, i

13 del Conveni s'ha de dur a terme d'acord amb un tant alçat establert per a cada any civil.

Article 5. *Determinació dels costos tunisians.*

1. El cost mitjà anual per persona protegida es determina d'acord amb la regla següent:

El cost mitjà per persona protegida s'obté dividint l'import total de les despeses de:

- funcionament dels establiments sanitaris públics;
- inversions dels establiments esmentats,
- funcionament de les policlíniques i del centre d'equip ortopèdic (CAO) i amortitzacions de les inversions dels esmentats establiments;
- acció sanitària de la Caixa Nacional de la Seguretat Social (CNSS).

per la població susceptible de tenir accés a l'assistència sanitària a Tunísia.

2. El cost mitjà anual per família de treballador s'obté multiplicant per quatre (4) el cost mitjà per persona protegida.

3. Si no es disposa de dades estadístiques precises, el cost mitjà per titular de pensió o de renda i els seus familiars es fixa a tant alçat en el 110 per 100 del cost mitjà per família de treballador.

Article 6. *Determinació dels costos espanyols.*

1. El cost mitjà anual per família de treballador es determina d'acord amb la regla següent:

El cost mitjà anual per família s'obté dividint les despeses anuals corresponents al total de les prestacions d'assistència sanitària servides per la institució espanyola al conjunt de familiars dels treballadors subjectes a la legislació espanyola, pel nombre mitjà de famílies dels treballadors.

2. El cost mitjà anual per persona titular de pensió o de renda i els seus familiars es determina d'acord amb la regla següent:

El cost mitjà anual per persona s'obté dividint les despeses anuals corresponents al total de les prestacions d'assistència sanitària servides per les institucions espanyoles al conjunt dels titulars de pensió o de renda i els seus familiars, degudes en virtut de la legislació espanyola, pel nombre mitjà anual d'aquests titulars de pensió o de renda i els seus familiars.

Article 7. *Verificació de comptes i reemborsament.*

1. El reemborsament de les despeses d'assistència sanitària que preveu l'article 15 del Conveni per part de les institucions competents a les institucions que l'han prestat s'ha de dur a terme per mediació o a través dels organismes d'enllaç d'acord amb les disposicions següents:

- a) Reemborsament de les despeses reals: L'organisme d'enllaç de la Part creditora envia cada semestre civil a l'organisme d'enllaç de l'altra Part un desglossament individual detallat de les despeses efectives segons el formulari establert amb aquesta finalitat.
- b) Reemborsament de les despeses a tant alçat:

L'organisme d'enllaç de la Part creditora envia a l'organisme d'enllaç de l'altra Part, al final de cada any civil:

- Un formulari «estat dels tants alçats mensuals per família de cada treballador» (article 10.1 del Conveni),
- Un formulari «estat dels tants alçats mensuals per titulars de pensió o de renda i els seus familiars» (articles 12.3 i 13 del Conveni),

justificant el dret a l'assistència sanitària durant l'any objecte del reemborsament, amb indicació del nombre de mesos durant els quals es reconeix aquest dret mitjançant els formularis establerts en virtut dels articles abans esmentats.

L'import que s'ha de reemborsar per cada exercici es determina en funció del nombre de mesos durant els quals la institució del país de residència ha estat obligada a prestar

serveis d'assistència sanitària, tenint en compte el mes d'adquisició del dret i exclouent el mes durant el qual va finalitzar, llevat de si aquest mes és complet.

El cost mensual que s'ha de tenir en consideració és la dotzena part del cost anual corresponent en aplicació dels articles 5 i 6 d'aquest Acord.

2. Els organismes d'enllaç han d'efectuar les transferències de les sumes acceptades per les dues Parts en un termini màxim de 24 mesos a partir de la recepció dels formularis previstos a l'apartat anterior.

3. La discrepància sobre determinades dades o elements de càlcul que serveixen de base per a la determinació dels crèdits comunicats per les dues Parts no impedeix el pagament de les sumes sobre les quals hi ha acord entre les institucions de les dues Parts.

4. Les dades o elements de càlcul divergents han de ser objecte d'intercanvi d'informacions en un termini màxim de 36 mesos a partir de la data de recepció dels formularis establerts amb aquesta finalitat i de reemborsament dels crèdits que en deriven amb l'acord previ entre les institucions de les dues parts contractants.

Si la discrepància no es pot resoldre per les institucions de les dues parts contractants, s'ha d'examinar en comissió mixta. La decisió de la comissió mixta és obligatòria i definitiva.

Aquest Acord entra en vigor a la mateixa data que el Conveni i l'Acord administratiu i té la mateixa durada que aquests, llevat que les autoritats competents de les dues parts contractants disposin el contrari.

Fet a Tunísia, el 9 de setembre de 2004, en dos exemplars, en espanyol i àrab; tots dos textos són igualment autèntics.

Pel Ministeri de Treball
i Afers Socials del Regne
d'Espanya,

Pel Ministeri d'Afers Socials i de la Soli-
daritat de la República de Tunísia,

Octavio José Granado Martínez,

Najah Bolkhira Karaoui,

Secretari d'Estat de la Seguretat Social

Secretària d'Estat al Ministeri d'Afers
Socials i de Solidaritat encarregada de
la promoció social

Aquests acords van entrar en vigor l'1 de gener de 2002, a la mateixa data que el Conveni.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 10 de gener de 2005.-El secretari general tècnic, Francisco Fernández Fábregas.

MINISTERI D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ

1510

ORDRE APA/91/2005, de 27 de gener, per la qual es prorroga fins al 15 de febrer de 2005 l'aplicació de l'Ordre APA/4089/2004, de 14 de desembre, per la qual s'estableixen mesures específiques de protecció en relació amb la llengua blava. («BOE» 25, de 29-1-2005.)

La llengua blava o febre catarral ovina és una malaltia inclosa a la llista A del Codi Zoonosanitari Internacional de l'Organització Mundial de la Sanitat Animal (OIE). La seva propagació suposa un perill greu per a la cabanya i podria tenir conseqüències molt desfavorables per als intercanvis comercials a escala internacional. Les mesures específiques de lluita contra la malaltia les regula el Reial decret 1228/2001, de 8 de novembre, pel qual s'estableixen mesures específiques de lluita i eradicació de la febre catarral ovina o llengua blava.

El 13 d'octubre de 2004, el programa de vigilància de la llengua blava que preveu l'article 11.1.b del Reial decret 1228/2001, de 8 de novembre, aplicat per la Comunitat Autònoma d'Andalu-